

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. Gh. Plămădeală)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budai, I. Muruianu, V. Efros)

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, reprezentată de avocatul Grigore Popa și de Guvernul Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” împotriva Guvernului Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova, Societatea cu Răspundere Limitată „Bursa de Imobil IVC” și „Halk Support LP” cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Guvernului Republicii Moldova privind anularea actelor administrative și anume declararea nulă a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile” și încasarea cheltuielilor judecată,

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și cererea de alăturare la apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Bursa de Imobil IVC”, a fost casată hotărârea din 30 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 29 noiembrie 2011, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova, SRL „Bursa de Imobil IVC” și „Halk Support LP” solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Guvernului Republicii Moldova de a anula actele administrative - Hotărârea de Guvern nr.661 din 05 septembrie 2012 și

partea din anexa nr.6 la Hotărârea de Guvern nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunurile imobile” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005 nr.129-131, art.1072), numărul de ordine 26, cu anularea acestora, ca fiind acte administrative emise contrar prevederilor legii și care încalcă grav dreptul de proprietate asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, nivelul III, ce constituie 1114,8 m.p. și 13,33% din blocul administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, ÎS „Cadastru”, intervenient accesoriu ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” prin care a contestat decizia Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău privind înregistrarea dreptului de proprietate după Republica Moldova și a dreptului de gestiune economică după ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, cu număr cadastral 0100518.141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p. precum și radierea acestuia din Registrul bunurilor imobile.

A susținut că bunul imobil amplasat pe str. Bucuriei, nr. 12 „A” constituie proprietatea sa, conform Adeverinței de Privatizare nr. 19/03 din 12 martie 2001, Actul de estimare din 01 aprilie 1995, Statutul SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” nr.105-441 din 08 iunie 1999, decizia din 19 iulie 1998 a Judecătorei Economice și hotărârea din 14 iunie 2005 a Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2005, menținută prin decizia nr. 2re-336/05 din 22 septembrie 2005 a Curții Supreme de Justiție, precum și hotărârea nr.2e-10127/10 din 30 iulie 2010 a Judecătorei Economice de Circumscripție.

A declarat că unele acte din cele menționate au fost prezentate organului cadastral pentru înscrierea dreptului primar de proprietate, cu excepția hotărârii din 14 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost anulat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12A, încheiat la data de 03 iulie 2002 între SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Bursa de Imobil IVC” cu aducerea părților la poziția inițială, respectiv imobilul revenind la SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

A afirmat că prin hotărârea din 17 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău a fost dispusă anularea deciziei Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău privind înregistrarea dreptului de proprietate după Republica Moldova și a dreptului de gestiune economică după ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău str. Bucuriei, nr.12 „A”, cu număr cadastral 0100518.141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p., ca fiind emisă contrar prevederilor legii, a fost obligat Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău să radieze înscrierea dreptului de proprietate după Republica Moldova și a dreptului de gestiune economică după ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” asupra bunului imobil menționat ce formează etajul 3 din imobil. Hotărârea în cauză a fost menținută prin decizia nr.3-3807/10 din 06 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

A menționat că la data de 07 septembrie 2012 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 186-189 a fost publicată Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.661 din 05 septembrie 2012 privind modificarea anexei nr.6 la Hotărârea de Guvern nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică

a statului și la transmiterea unor bunuri imobile”, în care este indicat faptul că bunul imobil ce constituie 1114,8 m și 13,33% din blocul administrativ, nivelul III, amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, reprezintă bunul imobil proprietate a statului, gestionat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova.

A indicat că Hotărârea de Guvern nr.661 din 05 septembrie 2012 și anexa nr.6 la Hotărârea de Guvern nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile”, număr de ordine 26, sunt acte administrative care încalcă grav dreptul său de proprietate asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, nivelul III, ce constituie 1114,8 m.p. și 13,33% din blocul administrativ.

A remarcat că până în prezent nu a primit răspuns la cererea din 04 octombrie 2012, adresată Guvernului Republicii Moldova, prin care a solicitat anularea Hotărârii de Guvern nr.661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărârea de Guvern nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile”, ca fiind acte administrative care încalcă grav dreptul său de proprietate asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr.12 „A”, nivelul III, ce constituie 1114,8 m și 13,33% din blocul administrativ.

A relevat că în cauza civilă în cadrul căreia au fost adoptate hotărârea din 17 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 06 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost atras în proces ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, care pretinde la dreptul de gestiune economică asupra bunului imobil conform actelor administrative contestate. Actele în cauză au fost contestate și de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, care pretinde că este autoritatea publică ce administrează acest bun imobil.

A precizat că statul prin intermediul autorităților sale a beneficiat de toate modalitățile și instrumentele legale pentru a-și apăra poziția procesuală, iar instanțele judecătorești au constatat că aceste bunuri constituie proprietatea SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și parte a capitalului statutar a acesteia. În opinia sa, actele administrative prin care acest bun este înscris ca proprietatea și în gestiunea altor persoane constituie acte administrative care încalcă dreptul de proprietate al SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, cauzând prejudicii considerabile societății.

A menționat că în hotărârea din 17 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a indicat că conform Scrisorii emise de Camera Înregistrării de Stat nr.83 din 25 februarie 2010, hotărârea din 13 iulie 1998 a Judecătoriei Economice și Procesul-verbal nr.4 al Adunării Generale a acționarilor ai SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” din 17 aprilie 1999 au fost executate, bunul imobil în prezent identificat prin numărul cadastral 0100518.141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p., ce formează etajul III din blocul administrativ plasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, a revenit la SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și constituie proprietatea acesteia, ca parte a capitalului social.

A relatat că în istoricul eliberat la data de 25 februarie 2010, sub nr. 83, de Camera Înregistrării de Stat, se conțin toate modificările care au fost efectuate în actele de

constituire ale SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” precum și modificările efectuate în capitalul social al întreprinderii. Conform acestui istoric rezultă că bunul imobil, cu numărul cadastral 0100518.141.02.002, asupra căruia statul se pretinde a fi proprietar prin actele administrative contestate, le aparține cu drept de proprietate, conform actelor de constituire a societății și hotărârile judecătorești definitive și irevocabile ale instanțelor de judecată.

A susținut că acțiunile Guvernului Republicii Moldova sunt o imixtiune a statului în afacerile private și o violare gravă a dreptului de proprietate al său, în contradicție cu prevederile constituționale și legale interne și internaționale, la care Republica Moldova este parte.

Prin încheierea din 03 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost aplicată măsura de asigurare -sechestrul prin interzicerea vânzării și grevării etajului III, din blocul administrativ, amplasat pe str. Bucuriei, nr.12 „A”, mun. Chișinău, număr cadastral 0100518.141.02.002, până la definitivarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea protocolară din 02 septembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost atras în calitate de intervenient accesoriu SRL „Bursa de Imobil IVC”.

Prin încheierea protocolară din 23 octombrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost atras în calitate de intervenient accesoriu „Halk Support LP”.

Prin hotărârea din 30 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost respinsă ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” împotriva Guvernului Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova, SRL „Bursa de Imobil IVC” și „Halk Support LP” privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Guvernului Republicii Moldova de anulare a actelor administrative și anume declararea nulă a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.661 din 05 septembrie 2012 în partea din anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005 nr.129-131, art.1072, numărul de ordine 26) și încasarea cheltuielilor judecată; a fost anulată încheierea din 03 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău prin care a fost aplicată măsura de asigurare -sechestrul prin interzicerea vânzării și grevării etajului III, din blocul administrativ, amplasat pe str. Bucuriei, nr.12 „A”, mun. Chișinău, număr cadastral 0100518.141.02.002.

La data de 29 iulie 2015, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La data de 18 ianuarie 2016 SRL „Bursa de Imobil IVC” a depus cerere de alăturare la apelul declarat de SA „Institutul de pentru Proiectări Drumuri Auto” indicând că criticile de fapt și de drept și interesul juridic privind exercitarea acestei căi de atac ale SRL „Bursa de Imobil IVC” coincid cu cele ale apelantului SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

Prin decizia din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La data de 12 septembrie 2016, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 30 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”

La data de 22 noiembrie 2016, SRL „Bursa de Imobil IVC”, prin intermediul lui Igor Pascal, a depus cerere de alăturare la recursul declarat de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, invocând că pretențiile societății coincid cu cele ale SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, la fel și criticile de fapt și de drept aduse soluției instanței de apel.

Prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, reprezentat de avocatul Nicolae Leșan, a fost casată decizia din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La data de 14 iunie 2017, Societatea pe acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a depus supliment la cererea de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

La data de 26 iulie 2017 SRL „Dioptica” a depus cerere de alăturare la cererea de apel depusă de SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, iar la data de 15 noiembrie 2017 SRL „Dioptica” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iunie 2015.

Prin încheierea din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel și de alăturare la apel depuse de SRL „Dioptica” la apelul declarat de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de SA „Institutul pentru proiectări Drumuri Auto” și cererea de alăturare la apel depusă de SRL „Bursa de Imobil IVC”, a fost casată hotărârea din 30 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a fost admisă și a fost anulată Hotărârea Guvernului nr. 661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile”.

La data de 24 aprilie 2018 Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, reprezentat de avocatul Grigore Popa, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată, emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și aprecierea arbitrară a probelor.

A menționat că instanța de apel a concluzionat că actele contestate sunt acte cu caracter individual și tot instanța de apel a continuat cu o interpretare eronată a Legii contenciosului administrativ, invocând imprescriptibilitatea acțiunii datorită faptului că reclamantul prin acțiunea sa în contencios administrativ are drept scop să-și apere dreptul de proprietate.

Astfel, conform art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel, prin urmare Legea contenciosului administrativ nu prevede o excepție de la regulă, în cazul termenului de contestarea actelor administrative cu caracter individual.

A considerat că dacă persoana invocă că printr-un act administrativ i s-a încălcat un drept al său, care poate fi și un drept de proprietate, această persoană urmează să acționeze în termenul prevăzut de art. 14 și 17 al Legii contenciosului administrativ, care sunt termeni de prescripție.

A invocat că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă, atât în cazul Hotărârii de Guvern nr. 351 din 23 martie 2005, cât și în cazul Hotărârii Guvernului nr. 661 din 05 septembrie 2012. De astfel, copia cererii prealabile anexată la materialele cauzei de către reclamant nu conține nici o dovadă a faptului că aceasta a fost recepționată de către Guvernul Republicii Moldova.

În acest context a menționat recurentul că deja la 29 noiembrie 2012 când a fost depusă cererea de chemare în judecată de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” cu privire la contestarea actelor administrative, ultima nu mai deținea dreptul de proprietate asupra imobilului cu nr. cadastral 0100518141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p. ce reprezintă 13,33% din bunul imobil bloc administrativ situat în mun. Chișinău, str. Bucuriei 12A.

La data de 25 aprilie 2018, Guvernul Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul, Guvernul Republicii Moldova, în motivarea recursului a indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la aprecierea probelor de către instanța de apel ca fiind arbitrară, a menționat că instanța de apel în motivarea deciziei emise a evitat și nu a ținut cont de acele circumstanțe și probe contradictorii prezentate de Guvernul RM și Ministerul Economiei și Infrastructurii, anexate la actele cauzei, care de altfel ar fi dus la schimbarea concluziei instanței de apel prin respingerea cererii de apel depusă de IPDA și cererea de alăturare la apel depusă de SRL „Bursa de Imobil IVC”.

A mai susținut că instanța de apel a încălcat grav modul de examinare a pricinilor de către instanțele judecătorești, deoarece în soluția sa, instanța de apel nu a reflectat toată răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Referitor la aplicarea eronată a legii aplicate, recurentul a indicat că instanța de apel a interpretat eronat Legea contenciosului administrativ, invocând imprescriptibilitatea acțiunii datorită faptului că reclamantul prin acțiunea sa în contencios administrativ are drept scop să-și apere dreptul de proprietate.

A indicat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 14 alin. (1) și 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ și anume că termenul de contestarea a actului administrativ începe să curgă de la data comunicării acestuia, iar dacă a fost publicat, de la data publicării acestuia.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară. Guvernul RM nu a recepționat nici o cerere prealabilă de la reclamant. Prin urmare, instanța de apel greșit a stabilit că acțiunea reclamantului este în apărarea dreptului său de proprietate și este imprescriptibilă. Or, deja la 29 noiembrie 2012 la data depunerii cererii de chemare în judecată reclamantul nu mai deținea careva drepturi de proprietate a imobilului menționat.

La data de 20 iunie 2018 și 02 iulie 2018 SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Bursa de Imobil IVC” au depus referințe prin care a solicitat declararea ca inadmisibile a cererilor de recurs depuse.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la data de 22 februarie 2018, însă la actele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurenți.

În circumstanțele date, recursurile declarate la data de 24 aprilie 2018 și la data de 25 aprilie 2018 sunt depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2018 completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Actele cauzei denotă că SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” înaintând acțiunea în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor, Agenția Relații funciare și Cadastru, SRL „Bursa de Imobil IVC” și Halk Support LP” a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Guvernului Republicii Moldova de a anula actele administrative - Hotărârea de Guvern nr.661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărârea de Guvern nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunurile imobile” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005 nr.129-131, art.1072), numărul de ordine 26, cu anularea acestora, ca fiind acte administrative emise contrar prevederilor legii și care încalcă grav dreptul de proprietate asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 12 „A”, nivelul III, ce constituie 1114,8 m.p. și 13,33% din blocul administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind depusă tardiv.

Judecând apelul declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și cererea de alăturare la apel depusă de SRL „Bursa de Imobil IVC”, instanța de apel le-a considerat întemeiate și admițându-le, a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iunie 2015 și a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a fost admisă și a fost anulată Hotărârea Guvernului nr. 661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile”.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recursuri, instanța de recurs reține că decizia instanței de apel din 22 februarie 2018, a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, respectiv urmează a fi menținută.

În conformitate cu art.117 alin.(1) Codul de procedură civilă, probele în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform art. 24 alin.(3) al Legii nr.793 din 10.02.2000 cu privire la contenciosul administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a

cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Conform art.92 din Instrucțiunea din 22.06.2005 cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, la secțiunea a 3-a, subcapitolul II pentru fiecare înregistrare a dreptului de proprietate, se atribuie numere de ordine pentru fiecare cotă – parte înscrisă cu indicarea acestei cote – parte în procente (%) sau fracție, în cazul în care bunul aparține unui proprietar se indică 1.3.

Prin Hotărârea Guvernului nr.661 din 05 septembrie 2012 privind modificarea anexei nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.351 din 23 martie 2005, s-a indicat că bunul imobil clădirea administrativă din mun. Chișinău, str.Bucuriei 12A, cu suprafața de 1114,8 m.p., care constituie 13.33% din întregul bun se află în proprietatea statului (vol.I, f.d.9).

Cum reiese din materialele dosarului, bunul imobil vizat prin actele contestate - clădirea administrativă din mun.Chișinău, str.Bucuriei 12A, cu suprafața de 1114,8 m.p., care constituie 13.33% din întregul bun, încă în anul 1995 a fost inclus în capitalul social al SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, fapt confirmat prin istoricul societății eliberat de ÎS ”Camera Înregistrării de Stat”(vol.I, f.d.8).

Ulterior, prin hotărârea Adunării Generale a acționarilor SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, prin care s-a decis micșorarea capitalului social, acesta a fost scos din patrimoniul societății, iar prin hotărârea Judecătorei Economice nr.3r-349 din 13.07.1998 a fost dispusă anularea deciziei Adunării Generale a acționarilor privind micșorarea capitalului social al SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA (vol.I, f.d.30).

Prin hotărârea Judecătorei Economice nr.2e-1655/14 din 14 iunie 2005 s-a dispus anularea contractului de înstrăinare a imobilului dintre SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Bursa de Imobil IVC”, cu repunerea părților în poziție inițială (vol.I, f.d.32-35).

Conform art.219 alin. (1), (2) Codul civil, actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației. Prin urmare, având în vedere că, efect al nulității actului juridic este aducerea părților la poziție inițială, bunul imobil vizat în acțiune, urma a fi restituit proprietarului acestuia SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA.

Tot în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit cu certitudine faptul că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2010, care la moment este definitivă și irevocabilă, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2011, care are autoritate de lucru judecat, a fost anulată decizia Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău privind înregistrarea dreptului de proprietate după Republica Moldova și a dreptului de gestiune economică după ÎS „Administrata de Stat a Drumurilor” asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău str. Bucuriei 12A, nr.cadastral 0100518.141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p., ca fiind emisă contrar prevederilor legii; a fost obligat Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău să radieze înscrierea dreptului de proprietate după

Republica Moldova și a dreptului de gestiune economică după ÎS „Administrata de Stat a Drumurilor” asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău str.Bucuriei 12A, nr.cadastral 0100518.141.02.002 cu suprafața de 1114,8 m.p. ce formează etajul 3 din imobil (vol.I, f.d.14-29).

În conformitate cu prevederile art.123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Totodată, instanța de recurs reține că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2010, s-a constatat că dreptul de proprietate asupra bunului imobil clădirea administrativă din mun.Chișinău, str.Bucuriei 12A, cu suprafața de 1114,8 m.p., care constituie 13.33% din întregul bun, aparține SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, dobîndit prin Adeverința de privatizare a SA “IPDA” nr.19/03 din 12.03.2001, Actul de estimare din 01.04.1995, Statutul SA “IPDA” nr.10504441 din 08.06.1999, Decizia Judecătorei Economice din 19.07.1998 și Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14.06.2005 menținută prin Decizia Curții Supreme de Justiție nr.2re-336/05 din 22.09.2005, precum și Hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-10127/10 din 30.07.2010, circumstanțe indicate în hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2010, care prin prisma prevederilor art.123 CPC sus-indicat, sunt degrevate de probațiune.

Conform art.1 par.1 din Protocol Adițional nr.1 CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Conform art.46 alin.(1), (2) din Constituția RM, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Conform art.320 alin. (2), (3) Codul civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate. În cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobîndi prin efectul unui act administrativ.

În temeiul normelor de drept menționate, raportate la circumstanțele pricinii, Colegiul consideră că instanța de apel just a stabilit că legea reglementează expres modurile de dobîndire a proprietății.

La caz, apartenența dreptul de proprietate al intimatului asupra bunului imobil vizat se confirmă, cu autoritate de lucru judecat, prin hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă, însă acesta a fost dobîndit anterior emiterii hotărîrilor judecătorești nominalizate care îl confirmă, acest bun fiind inclus și în capitalul social al societății intime/reclamante.

Prin urmare, cu autoritate de lucru judecat, instanța de recurs reține că în cauza dată se confirmă cu certitudine dreptul de proprietate al SA „Institutul pentru Proiectări

Drumuri Auto” asupra bunului imobil clădirea administrativă din mun.Chișinău, str.Bucuriei 12A, cu suprafața de 1114,8 m.p.

Totodată, din analiza materialelor dosarului, se mai reține că prin prezenta acțiune se contestă, în ordinea contenciosului administrativ, Hotărîrea de Guvern nr. 661 din 05.09.2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărîrea de Guvern nr. 351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunurile imobile”, nr. de ordine 26.

Conform art. 1 din Legea contenciosului administrativ, contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. (2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 3 din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). (2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 5 din Lege menționată prevede că subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt: a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi;

Colegiul atestă că, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura prealabilă, iar actele administrative contestate - Hotărîrea de Guvern nr. 661 din 05.09.2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărîrea de Guvern nr. 351 din 23 martie 2005 ”Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunurile imobile”, nr. de ordine 26, nu sînt exceptate de la controlul judiciar.

Or, conform art.4 lit.a) din Legea contenciosului administrativ, sînt exceptate de la controlul judecătoresc actele exclusiv politice ale Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului, precum și actele administrative cu caracter individual, emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative, ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale de stat, exponente ale unui interes politic sau public deosebit.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel, în sensul Legii contenciosului administrativ, ca instanță de contencios administrativ este în drept să

examineze litigiile privind legalitatea actelor administrative cu caracter individual emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern.

Astfel încât, actele administrative, cu caracter individual emise de autoritățile publice pot fi supuse controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ, iar acțiunile în privința lor sînt imprescriptibile, cu excepția hotărîrilor de Guvern cu caracter normativ, acestea fiind de competența Curții Constituționale, prin prisma prevederilor art.135 din Constituția RM.

În acest context, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel just a stabilit că Hotărîrea de Guvern nr. 661 din 05.09.2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărîrea de Guvern nr. 351 din 23 martie 2005 ”Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunurile imobile”, nr. de ordine 26, nu sînt exceptate de la controlul judiciar, reprezintă acte administrative cu caracter individual.

Totodată, întemeiat instanța de apel a stabilit că reieșind din prevederile art.16 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art.14 alin.(1), (3) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Conform art.17 alin.(1), (3), (4) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. Actele administrative cu caracter normativ considerate ilegale pot fi atacate oricînd. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

Colegiul consideră necesar a menționa că, în pricină se invocă încălcarea dreptului de proprietate al intimatului prin actele administrative contestate, astfel încât, prin contestarea actelor în cauză, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” urmărește apărarea dreptului de proprietate dobîndit, drept apărut și garantat atît de prevederile naționale, cît și de cele internaționale, la care R.Moldova este parte.

Or, conform art. 315 alin.(2) Codul civil, dreptul de proprietate este perpetuu. În contextul normei de drept indicate, Colegiul civil notează că, caracterul perpetuu al

dreptului de proprietate, atrage după sine și imprescriptibilitatea acțiunii care îl apără. Or, dreptul la acțiune, se stinge numai odată cu stingerea însuși a dreptului de proprietate pe care îl însoțește și îl apără. Stingerea dreptului de proprietate apare în ipoteza în care a fost dobândit de o altă persoană, în unul din modurile prevăzute de lege.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel cu certitudine a stabilit că dreptul de proprietate asupra bunului imobil etajul III din clădirea administrativă din mun. Chișinău, str. Bucuriei 12A, cu suprafața de 1114,8 m.p, aparține intimatului SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”. Respectiv, și acțiunea ultimului de apărare a dreptului său de proprietate este imprescriptibilă extinctiv.

În acest sens, instanța de apel just a conchis că concluzia instanței de fond privind tardivitatea acțiunii este eronată și contrară atât normelor de drept sus-indicate, cât și principiilor generale de drept, în sensului legislației civile.

La fel, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, prevăzută de lege, or la caz este de reținut că la materialele dosarului a fost prezentată cererea prealabilă remisă în adresa Guvernului (vol.I, f.d.10-12). Aceasta deține număr de înregistrare, ștampila societății și semnătura persoanei responsabile.

Astfel, reieșind din faptul că în acțiunile de contencios administrativ, în materie de anulare, sarcina probațiunii este plasată de legiuitor pe seama autorității publice, și ținând cont de prevederile art.123 alin.(6) CPC, nerecepționarea cererii prelabile, urma a fi probată de către Guvern. Or, recurentul reprezintă o instituție publică care duce evidență la toate adresările intrare în instituție, iar în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate careva probe (copie din Regisrul de intrare) care ar confirma că cererea în cauză nu a intrat la sediul instituției.

Cu referire la concluzia instanței de fond potrivit căreia, prin hotărârea Judecătoriei Economice nr.3r-349 din 13.07.1998 a fost dispusă anularea deciziei Adunării Generale a acționarilor privind micșorarea capitalului social al SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, însă nu și anularea actelor privind transmiterea bunului imobil litigos în posesia statului, cu înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pretins de SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, instanța o consideră eronată, deoarece, bunul imobil a fost transmis în posesia statului în baza deciziei Adunării Generale a acționarilor privind micșorarea capitalului social al SC „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, la anularea acesteia, prin efectul nulității actului juridic părțile urmau a fi aduse în poziția anterioară încheierii lui defectuoase. Or, efectele nulității actului juridic survin în temeiul legii și nu se instituie prin hotărâre judecătorească.

Prin urmare, instanța de apel corect a considerat drept eronată concluzia instanței de fond precum că prin hotărârea Judecătoriei Economice nr.3r-349 din 13.07.1998 a fost dispusă anularea deciziei Adunării Generale a acționarilor privind micșorarea capitalului social al SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, însă bunul imobil a continuat să rămână în posesia statului, deși actul în temeiul căruia a fost transmis a fost anulat. Astfel, instanța de apel a stabilit cu certitudine faptul că prin Hotărârile de Guvern contestate prin prezenta acțiune, în lipsa unui temei legal, autoritățile statului au

dispus de bunul proprietate al SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” SA, fapt care încalcă dreptul SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” la proprietate, fapt ce constituie o ingerință în dreptul acesteia de proprietate apărut de CEDO.

În acest sens, conform jurisprudenței CEDO, ”articolul 1 al Protocolului nr. 1 cuprinde trei reguli distincte: prima regulă, prevăzută în prima propoziție a primului paragraf, este de natură generală și enunță principiul respectării bunurilor; a doua regulă, conținută în a doua propoziție a primului paragraf, se referă la lipsirea de proprietate și o supune unor anumite condiții; a treia regulă, prevăzută în al doilea paragraf, recunoaște că Statele Contractante sunt în drept, inter alia, să reglementeze folosința bunurilor conform interesului general. Totuși, cele trei reguli nu sunt distincte, în sensul că nu au vreo legătură între ele. A doua și a treia regulă se referă la situațiile specifice de ingerință în dreptul la protecția proprietății și, prin urmare, ar trebui interpretate în lumina principiului general enunțat în prima regulă”. Curtea a reținut că, la stabilirea faptului dacă a avut loc o lipsire de proprietate în sensul celei de-a doua „reguli”, este necesar nu numai de a examina dacă a avut loc o lipsire formală sau o expropriere de proprietate, ci și de a analiza aparențele și a investiga realitățile situației de care s-a plîns reclamantul. Deoarece Convenția are scopul de a garanta drepturi care sunt „practice și efective”, trebuie de stabilit faptul dacă situația a constituit de facto o expropriere. Tot în opinia Curții, o lipsire de proprietate în sensul celei de-a doua reguli poate fi justificată dacă se dovedește că aceasta este, inter alia, „în interes public” și „în condițiile prevăzute de lege”.

Mai mult, orice ingerință în dreptul de proprietate trebuie, de asemenea, să corespundă cerinței de proporționalitate. După cum Curtea a declarat, în mod repetat, trebuie de asigurat un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și cerințele protecției drepturilor fundamentale ale persoanei, găsirea unui astfel de echilibru just fiind inerentă întregii Convenții. Echilibrul necesar nu va fi atins dacă persoana în cauză poartă o povară individuală și excesivă (cauza SRL ”Dacia” contra Moldovei, cererea nr.3052/04, hotărîrea din 18.03.2008, par.54, 55, 57). Raportînd raționamentele Curții mai sus – enunțate la circumstanțele pricinii, Colegiul civil remarcă că la caz, prin actele administrative contestate, bunul imobil proprietatea apelantului, a fost atribuit statului, fără un careva temei de drept, or, legea națională prevede expres modurile de dobîndire a proprietății, atît pentru particulari, cît și pentru stat.

Astfel, în mod indubital s-a produs o ingerință în dreptul de proprietate al SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

Totodată, contrar sarcinii probațiunii stabilită prin lege, Guvernul RM nu a demonstrat în nici un fel proporționalitatea ingerinței admise, or, legislația națională interzice exproprierea arbitrală, decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire, nu a confirmat ”interesul public” superior celui individual al intimatului SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că prin actele administrative contestate, a fost încălcat justul echilibru între drepturile apărute de Convenție și acțiunile autorităților statului.

În aceste condiții, nu pot fi reținute argumentele recurențelor precum că instanța de apel la examinarea cauzei a apreciat arbitrar probele administrate și că a aplicat greșit normele de drept material, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurenți, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanței de apel întemeiată și legală.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție
d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, reprezentată de avocatul Grigore Popa și de Guvernul Republicii Moldova.

Se menține decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” împotriva Guvernului Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova, Societatea cu Răspundere Limitată „Bursa de Imobil IVC” și „Halk Support LP” cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Guvernului Republicii Moldova privind anularea actelor administrative și anume declararea nulă a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.661 din 05 septembrie 2012 și partea din anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.351 din 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile” și încasarea cheltuielilor judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Iurie Bejenaru